

अत्र संधौ कष्टत्वम् ।

‘इन्दुर्विभाति कर्पूरगौरैर्धवल्यन्करैः ।

जगन्मा कुरु तन्वङ्गि ! मानं पादानते प्रिये ॥’

अत्र जगदिति प्रथमार्धे पठितुमुचितम् ।

‘नाशयन्तो घनध्वान्तं तापयन्तो वियोगिनः ।

पतन्ति शशिनः पादा भासयन्तः क्षमातलम् ॥’

अत्र चतुर्थपादो वाक्यसमाप्तावपि पुनरात्तः ।

अभवन्मतसंबन्धो यथा—

‘या जयश्रीर्मनोजस्य यया जगदलंकृतम् ।

यामेणाक्षीं विना प्राणा विफला मे कुतोऽद्य सा ॥’

अत्र यच्छब्दनिर्दिष्टानां वाक्यानां परस्परनिरपेक्षत्वात्तदेकान्तःपाति-
नैणाक्षीशब्देनान्येषां संबन्धः कवेरभिमतो नोपपद्यत एव ।

‘यां विनामी वृथा प्राणा एणाक्षी सा कुतोऽद्य मे ॥’

इति तच्छब्दनिर्दिष्टवाक्यान्तःपातित्वे तु सर्वैरपि यच्छब्दनिर्दिष्ट-
वाक्यैः संबन्धो घटते । यथा वा—

‘ईक्षसे यत्कटाक्षेण तदा धन्वी मनोभवः ।’

यमुदाहरति—इन्दुरिति । अन्यं यथा—‘जगत्प्रकाशयन्निन्दुः करैः शुभ्रैर्विभाति
सा । मानमायतनेत्रान्ते ! कुरु पादानते प्रिये ॥’ अत्रमेतिपदमुत्तरार्धे पठितुमुचि-
तम् । अत्रार्थान्तरोक्तपदस्य यथायथमुत्तरत्र पूर्वत्र वा वाक्ये निराकाङ्क्षत्वप्रतिसं-
धानेन शाब्दबोधविलम्बनमेव दूषकतावीजम् ॥ समाप्तमन्वयबोधजननाभिराकाङ्क्ष-
मपि विशेष्यं पुनर्विशेषणान्तराकाङ्क्षया उक्तं यत्र तत्त्वम् । तदुदाहरति—नाशयन्त
इति । अत्राकाङ्क्षान्तरकल्पनेन शाब्दबोधविलम्बनं दूषकतावीजम् । अभवन्न-
संभवन्मत इष्टः संबन्धो यत्र तत्त्वम् । विवक्षितान्वयासंभव इति यावत् । स च
क्वचिन्निराकाङ्क्षतया क्वचिद्योग्यतया ॥ या जयश्रीरिति । कुतः कुत्र ॥ अन्येषां
यत्पदानाम् ॥ नोपपद्यते इति । भिन्नविभक्तिकत्वादित्यर्थः । अत्र यामेणाक्षी-
मित्यन्वयो निराकाङ्क्षत्वादसंभवः । विभक्तिविपरिणामेनात्रान्वयः संभवतीत्यसंतो-
षादाह—यथा वेति । अत्रेति । यदिति पदं न कालार्थकं तदेति तु कालार्थकम्,
तयोरभेदान्वयो योग्यताविरहाच्च संभवतीति भावः । ननु यदित्यव्ययं यद्यर्थकम्-